Сиві гриви зірниць,
вузлувата дорога...
Чую клич: "Озирнись!"
Озиратись — на кого?

Лиш опока золи —
золотими степами,
що всуціль заросли
соляними стовпами.

Під копитом змина
понадземна відплата
і старі письмена,
і нові письменята.

Незатуплений гнів
підтинає коріння.
До комонних огнів
промовляє каміння.